

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

**w składzie:**

<b>Przewodniczący:</b>	<b>SSO Maria Gawlik</b>
<b>Protokolant:</b>	<b>Agata Kędzierawska</b>

**po rozpoznaniu w dniu** 26 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

**sprawy** J. S. (S.)

**przeciwko** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**o** prawo do emerytury

**na skutek odwołania** J. S.

**od decyzji** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**z dnia** 28 marca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od 1 marca 2014 roku.

(-) SSO Maria Gawlik

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2014 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu J. S. (S.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15-letniego zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A na dzień 1 stycznia 1999 r.

W odwołaniu od decyzji, ubezpieczony J. S. domagał się jej zmiany, poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że udowodnił wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, ponieważ wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, co potwierdzą świadkowie: A. K. oraz H. P..

Pracę wykonywał w Wytwórni (...) w B. w okresie od 2 lutego 1976r. do 30 września 1991 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

**Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił i zważył, co następuje:**

W dniu 21 marca 2014 r., ubezpieczony J. S., urodzony 11 sierpnia 1953 r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, 60 lat ukończył z dniem 11 sierpnia 2013 r., a na dzień 31 grudnia 1998 r. udokumentował wymagany ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 2 lutego 1976 r. do 1 listopada 1990 r. do okresów pracy w szczególnych warunkach, ponieważ nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z adnotacją pracodawcy o wykonywaniu tego typu pracy z podaniem wykazu i działu, w którym stanowisko pracy zostało wyszczególnione.

W okresie od 2 lutego 1976 r. do 30 września 1991 r. ubezpieczony J. S. zatrudniony był w Wytwórni (...) w B. jako kierowca z tym, że w okresie od 2 listopada 1990 r. do 30 września 1991 r. korzystał z urlopu bezpłatnego.

W czasie zatrudnienia ubezpieczony jeździł wyłącznie samochodami ciężarowymi o masie pow. 3,5 t, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracę wykonywał po 8 godzin dziennie. Nie wykonywał innych prac, a przede wszystkim nie kierował samochodami o niższym tonażu.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków A. K. oraz H. P. (k. 19 akt sądowych), a także w oparciu o zeznania ubezpieczonego.

Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornych okresach. Nadto zeznania świadków korelują z zeznaniami ubezpieczonego, słuchanego w charakterze strony – dowód: k. 19 akt sądowych.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 R.-porządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła rozmiaru okresu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w warunkach szczególnych przed 31 grudnia 1998 r.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd przyjął, że ubezpieczony J. S., będąc zatrudnionym w okresie spornym w latach 1976-1991, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, co pozwala na uznanie, że legitymuje się co najmniej 15 latami takiej pracy.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Sąd uznał, że w okresie spornym ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym czasie nie wykonywał innych czynności niż związane z pracą kierowcy samochodu ciężarowego. Nadto ubezpieczony świadczył pracę w wymiarze ponad 8 godzin na dobę. Zaliczenie tej pracy jako pracy w szczególnych warunkach powoduje, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzających charakter pracy ubezpieczonego, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Wobec faktu, że spełnia on także pozostałe przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury tj. wieku i ogólnego stażu pracy, Sąd z mocy art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Gawlik